

Arrest

nr. 209 025 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. WILLEMS
Justitiestraat 26
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. WILLEMS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en Tadzjiek te zijn van etnische origine. U bent afkomstig uit de stad Pulikhumri, de hoofdstad van de provincie Baghlan. U woonde daar samen met uw ouders, een broer, en drie zussen. Een van uw zussen is getrouwd en woont bij haar man in Pulikhumri, de anderen wonen nog thuis bij uw ouders. Uw vader verkoopt fruit en uw moeder werkt in de cementfabriek. Toen u nog erg klein was vielen de Taliban uw woning binnen en maakten ze alles kapot. Ze dreigden dat uw moeder moest stoppen met haar werk in de cementfabriek.

Toen u 16 jaar was ging u naar Kabul om te studeren aan een instituut waar u automechanica leerde. U werkte daar ook in een Toyota garage als stagiair. Na vijf jaar keerde u terug naar Pulikumri en opende u na een jaar uw eigen garage in 1393 (2014-2015). Uw vriend Fayz was bij u in dienst.

Op 8 oktober 2015 kwamen er mensen naar uw garage. Ze kwamen met een wagen en hadden hun gezichten bedekt. Ze zeiden u dat er een onderdeel van de brandstoftank kapot was en dat u het er uit moest halen. U controleerde het maar het was niet defect dus u zei hen dat er geen probleem was met de brandstoftank. Ze werden kwaad en zeiden u dat u de brandstoftank er moest uithalen en iets er in moest steken. U schrok hiervan en weigerde dit te doen omdat u dacht dat u er explosieven in moest steken. Ze zeiden u om de brandstoftank terug in de wagen te steken en over hun eis na te denken. U zei opnieuw dat u dit weigerde en nooit zou doen. Terwijl u de brandstoftank terug in de wagen stak, hoorde u de mannen praten over u. Ze zeiden dat ze nog zouden zien wat ze met u konden doen als u die avond op weg ging naar huis. Ook uw vriend die bij u werkte wilde de eis van de mannen niet inwilligen. Toen ze vertrokken waren gingen uw vriend en u bang terug naar huis. U nam een andere weg zodat de mannen u niet zouden vinden. Thuis vertelde u alles aan uw vader. U ging samen met het gezin in het huis van uw grootmoeder logeren omdat dat veiliger was. De volgende ochtend vertrok u.

U verliet het land op 9 oktober 2015 en kwam aan in België op 19 juli 2017. U verbleef onderweg negen maanden in Griekenland en acht maanden in Servië. U diende uw asielaanvraag in op 28 juli 2017.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: document van job in Kabul, diploma, enveloppe, een document over het werk van uw moeder en de taskara's van u en uw ouders.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

U verklaart dat uw gezin door de Taliban werd aangevallen in uw woning toen u nog erg klein was. Ze maakten alles kapot en dreigden dat uw moeder moest stoppen met haar werk bij de cementfabriek. Na dit incident gingen u en uw gezin vaak bij uw grootmoeder slapen omdat het daar veiliger was (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde echter dat het bij dit ene incident bleef en dat uw gezin hierna geen problemen meer had met de Taliban tot ze naar uw garage kwamen, jaren later. (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw eigen problemen met de Taliban, zo blijkt hieronder, moet besloten worden dat u de afgelopen jaren probleemloos in Pulikhumri verbleef. Bijgevolg kan uit dit incident actueel geen vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd afgeleid worden.

Voorts verklaarde u dat u niet weet wie de Taliban waren die naar uw garage kwamen omdat hun gezichten bedekt waren. Behalve bij het incident toen u nog erg klein was, had u nog nooit Taliban gezien. Toen u gevraagd werd hoe u dan kon weten dat het Taliban waren, antwoordde u dat u hen herkende aan hun kledij en dat u al eens Talibanstrijders gezien had op TV. U verklaarde ook niet te weten wie de lokale Talibanstrijders zijn in uw regio (gehoorverslag CGVS, p. 11 – 12). Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van wie uw regio aanvalt, zeker omdat u volgens eigen zeggen ook thuis al aangevallen werd. U verklaarde nog dat de Taliban vaak 's nachts naar uw buurt kwamen en vochten met het leger (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is weinig aannemelijk dat de namen van deze steeds terugkerende Talibanstrijders niet gekend zijn onder de mensen van de omgeving. Deze onaannemelijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarnaast beweerde u dat de Taliban u vroegen om een bepaalde substantie in de auto te plaatsen, wat u meteen weigerde (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is echter niet duidelijk hoe u meteen wist dat het om een explosief ging dat de auto tot ontploffing zou brengen. Zo zeiden de Taliban niet waarover het ging en kon u het explosief materiaal ook niet zien (gehoorverslag CVGS, p. 13). Het is onaannemelijk dat u zonder enige informatie zeker kon zijn dat het over een materie ging die tot ontploffing gebracht kon worden. Ook deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang. Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat u een eis van de Taliban zomaar durfde weigeren (gehoorverslag CGVS, p. 10), gezien hun wrede reputatie, en gezien u

eerder bij anderen zag dat ze gedood werden als ze de eisen van de Taliban niet inwilligden (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Verder verklaarde u dat het een Corolla wagen was die de Taliban naar uw garage brachten (gehoorverslag CGVS, p. 13). Tijdens het eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat het ging om meerdere auto's (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, herhaalde u enkel dat ze met één voertuig kwamen en dat u gezegd werd de details later te vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Deze opmerking klaart de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit. Deze tegenstrijdigheid breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder af.

U verklaarde nog dat de Taliban dreigden u en uw medewerker te doden nadat u weigerde om hun eis in te willigen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het gehoor op de het CGVS vermeldde u echter niet dat u met de dood bedreigd werd door de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Wanneer u met uw eerdere verklaringen hierover geconfronteerd werd, antwoordde u dat u dat niet zo zei. U vreesde wel gedood te worden omdat u weigerde, maar de Taliban dreigden er niet mee (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ten slotte moet het worden opgemerkt dat u helemaal niet op de hoogte bent van wat er gebeurde met uw medewerker Fayz. Hij was bij u aanwezig in de garage tijdens het incident en ging ook niet akkoord met de opdracht van de Taliban. Hoewel u elke dag met hem samenwerkte en hem beschreef als een vriend (gehoorverslag CGVS, p. 7), weet u niet of hij achteraf nog problemen had door het incident. U heeft ook geen contactgegevens en probeerde hem daarna niet meer te bereiken (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is weinig aannemelijk dat u samen dit incident meemaakte en daarna geen informatie meer uitwisselde. Het is bovendien ook niet aannemelijk dat u geen mogelijkheid heeft om uw eigen werknemer te bereiken. Uw gebrek aan interesse in het lot van uw vriend, tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nog verder aan.

Omwille van de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. U bracht uw taskara mee en de taskara's van uw ouders. Deze kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan, ook dat wordt hier niet ontkend. Verder legde u nog een document neer dat aantoont dat uw moeder in Pulikhumri in de cementfabriek werkte. Dit wordt hier niet betwijfeld. Bovendien is dit document erg moeilijk leesbaar waardoor de bewijswaarde ervan eerder laag is. Verder legde u uw diploma neer en een aanbevelingsbrief van de stageplaats waar u werkte in Kabul. Er is geen twijfel over het feit dat u studeerde voor automekanieker en uw stage deed bij Toyota.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van

uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een opleiding volgde in automechanica aan een instituut in Kabul. Bovendien werkte u daar als stagiair in een Toyota garage. U woonde en werkte gedurende vijf jaar in Kabul (gehoorverslag CGVS, p. 6-7).

Er mag dus aangenomen worden dat u bekend bent met de stad, en er in die periode een netwerk uitbouwde. Daarna slaagde u erin om als geschoolde jongeman uw eigen garage te openen in Pulikhumri en hiermee een inkomen te verwerven (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit toont aan dat u ondernemend bent en voldoende kennis heeft om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Bovendien verklaarde u dat een goede vriendin van uw moeder, die u als een zus beschouwt, in Kabul woont en u bij haar voor een nacht terecht kon toen u vertrok naar hier (gehoorverslag CGVS, p. 5). U heeft dus een netwerk in Kabul waarop u kan terugvallen. Verder zijn er geen indicaties waarom u zich niet in Kabul zou kunnen vestigen. Toen u gevraagd werd waarom u na uw studies niet in Kabul bleef, antwoordde u enkel dat uw ouders u liever dichterbij hen hadden (gehoorverslag CGVS, p. 16). Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en de formele en de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel verwijst verzoeker voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus naar zijn argumentatie van het eerste middel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: *“(…)Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.*

U verklaart dat uw gezin door de Taliban werd aangevallen in uw woning toen u nog erg klein was. Ze maakten alles kapot en dreigden dat uw moeder moest stoppen met haar werk bij de cementfabriek. Na dit incident gingen u en uw gezin vaak bij uw grootmoeder slapen omdat het daar veiliger was (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde echter dat het bij dit ene incident bleef en dat uw gezin hierna geen problemen meer had met de Taliban tot ze naar uw garage kwamen, jaren later. (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw eigen problemen met de Taliban, zo blijkt hieronder, moet besloten worden dat u de afgelopen jaren probleemloos in Pulikhumri verbleef. Bijgevolg kan uit dit incident actueel geen vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd afgeleid worden.

Voorts verklaarde u dat u niet weet wie de Taliban waren die naar uw garage kwamen omdat hun gezichten bedekt waren. Behalve bij het incident toen u nog erg klein was, had u nog nooit Taliban gezien. Toen u gevraagd werd hoe u dan kon weten dat het Taliban waren, antwoordde u dat u hen herkende aan hun kledij en dat u al eens Talibanstrijders gezien had op TV. U verklaarde ook niet te weten wie de lokale Talibanstrijders zijn in uw regio (gehoorverslag CGVS, p. 11 – 12). Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van wie uw regio aanvalt, zeker omdat u volgens eigen zeggen ook thuis al aangevallen werd. U verklaarde nog dat de Taliban vaak 's nachts naar uw buurt kwamen en vochten met het leger (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is weinig aannemelijk dat de namen van deze steeds terugkerende Talibanstrijders niet gekend zijn onder de mensen van de omgeving. Deze onaannemelijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarnaast beweerde u dat de Taliban u vroegen om een bepaalde substantie in de auto te plaatsen, wat u meteen weigerde (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is echter niet duidelijk hoe u meteen wist dat het om een explosief ging dat de auto tot ontploffing zou brengen. Zo zeiden de Taliban niet waarover het ging en kon u het explosief materiaal ook niet zien (gehoorverslag CVGS, p. 13). Het is onaannemelijk dat u zonder enige informatie zeker kon zijn dat het over een materie ging die tot ontploffing gebracht kon worden. Ook deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang. Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat u een eis van de Taliban zomaar durfde weigeren (gehoorverslag CGVS, p. 10), gezien hun wrede reputatie, en gezien u eerder bij anderen zag dat ze gedood werden als ze de eisen van de Taliban niet inwilligden (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Verder verklaarde u dat het een Corolla wagen was die de Taliban naar uw garage brachten (gehoorverslag CGVS, p. 13). Tijdens het eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat het ging om meerdere auto's (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, herhaalde u enkel dat ze met één voertuig kwamen en dat u gezegd werd de details later te vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Deze opmerking klaart de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit. Deze tegenstrijdigheid breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder af.

U verklaarde nog dat de Taliban dreigden u en uw medewerker te doden nadat u weigerde om hun eis in te willigen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het gehoor op de het CGVS vermeldde u echter niet dat u met de dood bedreigd werd door de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Wanneer u met uw eerdere verklaringen hierover geconfronteerd werd, antwoordde u dat u dat niet zo zei. U vreesde wel

gedood te worden omdat u weigerde, maar de Taliban dreigden er niet mee (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ten slotte moet het worden opgemerkt dat u helemaal niet op de hoogte bent van wat er gebeurde met uw medewerker Fayz. Hij was bij u aanwezig in de garage tijdens het incident en ging ook niet akkoord met de opdracht van de Taliban. Hoewel u elke dag met hem samenwerkte en hem beschreef als een vriend (gehoorverslag CGVS, p. 7), weet u niet of hij achteraf nog problemen had door het incident. U heeft ook geen contactgegevens en probeerde hem daarna niet meer te bereiken (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is weinig aannemelijk dat u samen dit incident meemaakte en daarna geen informatie meer uitwisselde. Het is bovendien ook niet aannemelijk dat u geen mogelijkheid heeft om uw eigen werknemer te bereiken. Uw gebrek aan interesse in het lot van uw vriend, tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nog verder aan.

Omwille van de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. U bracht uw taskara mee en de taskara's van uw ouders. Deze kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan, ook dat wordt hier niet ontkend. Verder legde u nog een document neer dat aantoont dat uw moeder in Pulikhumri in de cementfabriek werkte. Dit wordt hier niet betwijfeld. Bovendien is dit document erg moeilijk leesbaar waardoor de bewijswaarde ervan eerder laag is. Verder legde u uw diploma neer en een aanbevelingsbrief van de stageplaats waar u werkte in Kabul. Er is geen twijfel over het feit dat u studeerde voor automekanieker en uw stage deed bij Toyota.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de aanwezigheid van de taliban in verzoekers regio van herkomst en de veiligheidsproblemen aldaar volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Inzake de veiligheid in voormeld vestigingsalternatief, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“(…)Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen “high profile” doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld (...).”

De verwerende partij brengt per aanvullende nota een kopie bij van het “EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation” van mei 2018 waaruit blijkt dat bovenstaande analyse met betrekking tot de veiligheidssituatie in Kabul nog steeds actueel en correct is. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad.

De algemene stelling dat Kabul geenszins een veilige haven is met dagelijks veiligheidsincidenten, doet geen afbreuk aan voormelde genuanceerde informatie.

De Raad meent dat rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in Kabul vestigt. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon gelet op verzoekers verklaringen terecht het volgende stellen:

“(…)”

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een opleiding volgde in automechanica aan een instituut in Kabul. Bovendien werkte u daar als stagiair in een Toyota garage. U woonde en werkte gedurende vijf jaar in Kabul (gehoorverslag CGVS, p. 6-7).

Er mag dus aangenomen worden dat u bekend bent met de stad, en er in die periode een netwerk uitbouwde. Daarna slaagde u erin om als geschoolde jongeman uw eigen garage te openen in Pulikhumri en hiermee een inkomen te verwerven (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit toont aan dat u ondernemend bent en voldoende kennis heeft om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Bovendien

verklaarde u dat een goede vriendin van uw moeder, die u als een zus beschouwt, in Kabul woont en u bij haar voor een nacht terecht kon toen u vertrok naar hier (gehoorverslag CGVS, p. 5). U heeft dus een netwerk in Kabul waarop u kan terugvallen. Verder zijn er geen indicaties waarom u zich niet in Kabul zou kunnen vestigen. Toen u gevraagd werd waarom u na uw studies niet in Kabul bleef, antwoordde u enkel dat uw ouders u liever dichterbij hen hadden (gehoorverslag CGVS, p. 16). Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

(...)"

Het argument dat hij in Kabul geen mogelijkheid heeft om een inkomen te verwerven wordt niet concreet toegelicht en volstaat dan ook niet om afbreuk te doen aan de voormelde pertinente vaststellingen.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.9. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF